

Finanslove, og jeg er ganske sikker paa at være i fuld Overensstemmelse med det Krav, som stilles af Lønningsudvalget her i Tinget, naar jeg udtaler Ønske om, at vi maatte faa en Lønningslov for Personalet ved Statsbiblioteket i Aarhus. Jeg ønsker dette ogsaa af rent praktiske Grunde. Det er nemlig ikke heldigt, at Personalet ved en saa stor Statsinstitution arbejder under ret usikre Forhold, og det er nu saaledes, at kun Overbibliotekaren og Bibliotekaren i Henhold til en Anmærkning paa Finansloven for 1908—09 har en fast Lønning med bestemt normerede Stigninger, idet Overbibliotekaren har en Begyndelsesløn af 4,800 Kr., stigende til 6,000 Kr.; og Bibliotekaren har en Begyndelsesløn af 3,000 Kr., stigende til 4,200 Kr. Jeg skal til Sammenligning anføre, at ved Bibliotekerne her i København har Overbibliotekaren en Løn af 6,000 Kr., stigende til 7,200 Kr., medens Bibliotekarerne har en Begyndelsesløn af 4,000 Kr., stigende til 5,200 Kr. Men det er altsaa kun Overbibliotekaren og Bibliotekaren ved Statsbiblioteket i Aarhus, der har en fast normeret Lønstigning; hele det øvrige Personale er henvist til Tilfældigheder. De to Underbibliotekarer, af hvilke den ene er en Mand, hvem der er tiltænkt Understøttelse paa det Finanslovsforslag, som vi behandler, nemlig Mørk Hansen, medens den anden er Underbibliotekar Stensgaard, har en Lønning af 2,400 Kr. efter at have været ansat ved Statsbiblioteket i over 10 Aar. De fik ved deres Ansættelse i 1901 en Begyndelsesløn af 1,750 Kr. Det første Lønningstillæg fik de i 1908, idet deres Løn da blev sat op til 2,000 Kr.; i 1912 hævedes den til 2,400 Kr. De senere ansatte Underbibliotekarer har faaet en Begyndelsesløn af 1,750 Kr. og har faaet det første Lønningstillæg paa 400 Kr., saa at de er kommet op paa 2,150 Kr. Det er altsaa, ses det, ret tilfældigt med disse Lønningstillæg. Det øvrige Personales Lønningsvilkår er ogsaa ret uheldige og tilfældige og kan ingenlunde sammenlignes med de Lønninger, de tilsvarende Bestillingsmænd ved københavnske Biblioteker har. Kustoden har en Løn af 1,400 Kr. efter at være begyndt i 1902 med 900 Kr. og faaet Lønmen for-

højet tre Gange til henholdsvis 1,000, 1,200 og nu 1,400 Kr. Bogbinderen ved Statsbiblioteket staar med en Løn af 1,200 Kr. Han blev ansat med denne Løn i 1908 og har forgæves søgt om Løntillæg. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at det vilde være et meget stort Tab, om denne dygtige Bogbinder forlod Biblioteket, men man kan ikke fortænke ham i, om han gjorde det, da de Lønvilkaar, som bydes ham, er ret kummerlige. Portneren har foruden Fribolig 635 Kr. og har forgæves søgt et Tillæg paa 165 Kr. Naar man betænker, at Portneren har Rengøringen af hele det store Bibliotek, maa man vistnok indrømme, at det er en kummerlig Løn. Jeg vil derfor meget indtrængende slutte mig til den ærede Ordførers Henstilling om at faa Lønforholdene ordnede ved særlig Lov. Jeg antager, at de øgede Udgifter, som vilde følge deraf, naar man skulde bringe Lønningerne op paa lige Fod med, hvad der ydes ved Søsterinstitutionerne i København, vilde være godt og vel 4,000 Kr., saa det var vel overkommeligt.

Jeg maa maaske have Lov til saa indtrængende som muligt at slutte mig til de Betragtninger, det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) gjorde gældende med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 114 vedrørende Optagelsesprøven ved Stats- og Privatseminarierne. Jeg tror, det ærede Medlem har fuldstændig Ret i sine Betragtninger, som jo ogsaa hviler paa over 20 Aars Erfaring som Seminarlærer. Ogsaa jeg tror, at man ved denne skærpede Optagelsesprøve kun vil opnaa at spærre Vejen for det friske og solide Materiale ude fra Bondelandet og derimod stille de eksamenstrænede Mellemskolekandidater, som Almenskoleloven har velsignet vort Land med et Utal af, og Præliminarister og Studenter ganske anderledes gunstigt; men jeg er ganske sikker paa, at det for Skolegerningen i vort Land vilde betyde et ubetinget Tab. Jeg er ikke saa skikkelig som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), som siger: hvad Fatter gør, er altid det rigtige, og derfor ikke, skønt han har meget væsentlige Indvendinger mod Ændringsforslaget, vil stemme mod det — jeg forstod ikke, om han vil stemme for det eller overhovedet undlade at stemme. Jeg vil